

BEROEPSBELANGEN.

ZIEKTEVERZEKERING IN DE VEREENIGDE STATEN. — Een belangrijk verschil van meening is ontstaan tusschen de vertegenwoordiging der artsen in de geheele republiek en die in den staat Californië. De eerste, te Chicago bijeengekomen, heeft gehandhaafd haar afwijzend standpunt ten aanzien van alle vormen van verplichte ziekteverzekering. De Californische artsen zijn daarentegen bereid, *onder de straks te noemen waarborgen*, hun medewerking te verleen aan een ziekteverzekeringwet. Een hunner vertegenwoordigers op de bijeenkomst te Chicago liet zich nog al smalend uit over de houding dier bijeenkomst, die bestond uit „gedistingeerde dokters, mannen van groote beminnelijkheid, goede golfspelers, en zoowel wetenschappelijk als geldelijk wèl zelf verzekerd, maar geheel onbewust van de nooden der bevolkingsgroepen met lage inkomsten.”

Wat nu de Californische artsen verlangen van een ziekteverzekering door de overheid behelst: 1. volstrekt vrije keus van arts en ziekenhuis; 2. vaststelling door de *geneeskundige organisatie* van de tarieven en verdere practische regelingen; 3. uitsluiting van winst voor het verzekerend lichaam; 4. behoorlijke behandeling van den zieke en behoorlijke betaling van den arts.

The Journ. of the Amer. med. Association van 4 Mei waarschuwt voor onbedachtzaamheid op dit gebied. Inderdaad gelijken de wenschen der Californische artsen meer op een verzekering voor de artsen dan op een verzekering van de maatschappelijk zwakken. Want als dezen de „behoorlijke” tarieven niet kunnen betalen, en de artsen deze toch gewaarborgd willen zien, dan zullen de belastingbetalers (die weder voor een groot deel uit de maatschappelijk zwakken bestaan) het tekort moeten bijpassen.

Misschien hebben zij kans, hun wenschen ingewilligd te zien, doordat hun houding aan de volksvertegenwoordiging wel zeer tegemoetkomend moet toeschijnen.

Bij dit geschil tusschen de American Association en haar afdeling Californië wordt intusschen geen onderscheid gemaakt tusschen het scheppen van de gelegenheid tot *vrijwillige* verzekering voor de minder vermogenden en het opleggen van een verplichting tot verzekering door den Staat.

GEEN „TRADE-UNIONISM” VAN ARTSEN DOOR DEN STAAT GEWENSCHT. — De Medical Practitioners' Union in Engeland, waarover hier al eerder sprake is geweest, en die naast de British Medical Association de artsen wenscht te vereenigen op den grondslag eener vakvereeniging, telt reeds ruim 5000 leden. In het Lagerhuis is een vraag tot de regeering gericht naar aanleiding van een circulaire, die de Union aan gemeentebesturen had verzonden en waarin deze werden uitgenoodigd, de Union te erkennen en hun advertenties, waarin betrekkingen voor artsen zouden worden aangeboden, te plaatsen in *Medical World*, het orgaan der Union. De minister van gezondheid antwoordde op de vraag, dat de Wet *verbiedt*, dat een plaatselijk of algemeen overheidslichaam als voorwaarde voor de aanstelling van een ambtenaar den eisch stelt, lid te zijn van een vakvereeniging (*Lancet*).

OVEREENKOMST BETREFFENDE DE GENEESKUNDIGE BEHANDLING BIJ DEN VRIJWILLIGEN ARBEIDSDIENST. — Tusschen den rijkscommissaris voor den vrijwilligen arbeidsdienst in Duitschland en de vereeniging van ziekenfondsartsen is een overeenkomst gesloten, die den 1en April in werking is getreden, en behelst, dat voor elke afdeling van den arbeidsdienst een arts voor den tijd van twee jaren wordt aangesteld, wiens taak is, dagelijks de zieken in de verschillende onderkomens te behandelen; te onderzoeken, wie kan worden toegelaten of ontslagen; toezicht te oefenen op de hygiënische toestanden; daartoe geschikte deelnemers in den arbeidsdienst op te leiden voor de verzorging van zieken, en het verleen van „eerste hulp”, en bij ongevallen attesten af te geven. De